Република Србија
УПРАВНИ СУД
19. У. 9948/14
13.09.2017. године
Б е о г р а д

Управни суд, судија Гордана Цакула, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. Из ..., ... бр. ..., против тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења тужене број: 112-01-374/2008-01 од 08.12.2008. године, у правној ствари распоређивања државног службеника и утврђивање коефицијента плате, дана 13.09.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Решењем 11 П1.бр. 1806/2010 од 26.04.2012. године, Први основни суд у Београду огласио се ненадлежним за поступање по тужби тужиоца А.А. из ... у делу тужбеног захтева, прецизираног поднеском од 24.01.2012. године, којим је тужилац тражио да суд поништи решења Министарства правде Републике Србије и то решење број: 11201-1283/08-13 од 07.11.2008. године, решење број: 112-02-770/10-13 од 02.08.2010. године, решење број: 112-01-337/2011-13 од 20.06.2011. године, решење број: 112-01-540/2011-13 од 09.09.2011. године и решење број: 112-01-856/2011-13 од 05.12.2011. године, с тим да се, по правноснажности решења, примерак прецизиране тужбе у предмету П1.бр. 1806/10, дописом Првог основног суда у Београду од 22.05.2014. године, доставља Управном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, а које решење Првог основног суда у Београду је постало правноснажно доношењем решења од стране Вишег суда у Београду Гж1.бр.462/12 од 06.02.2014. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против наведеног решења првостепеног суда. Списе предмета достављене Управном суду на даље поступање, суд је примио дана 04.06.2014. године, те је формиран предмет Управног суда 22 У 7862/14 (2012).

Управни суд је, у поступку претходног испитивања тужбе, будући да се на основу садржине тужбе није са сигурношћу могло закључити који означни акт тужилац тужбом оспорава, решењем 22 У. 7862/14 од 06.06.2014. године, наложио тужиоцу да отклони недостатке поднете тужбе и у складу са одредбом члана 22. Закона

о управним споровима, уреди тужбу на начин описан у том решењу, коју тужбу је тужилац уредио поднеском од 18.06.2014. године, тако што је означио више коначних управних аката, донетих од стране Жалбене комисије Владе Републике Србије, које тужбом оспорава.

Имајући у виду да се у управном спору једном тужбом може оспорити законитост само једног коначног управног акта, односно једног појединачног акта, Управни суд је раздвојио поступке по поднетој тужби, тако да је у предмету под бројем 19 У 9948/14 одлучивао о оцени законитости оспореног решења тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије број 112-01-374/2008-01 од 08.12.2008. године.

Оспореним решењем тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије број 112-01-374/2008-01 од 08.12.2008.године, одбијена је жалба тужиоца, као државног службеника у Министарству правде на решење Министарства правде број: 112-01-1283/08-13 од 07.11.2008. године о распоређивању и плати именованог, као неоснована. Тачком 1. диспозитива наведеног првостепеног решења, тужилац, државни службеник, распоређује се на радно место међународне правне помоћи у грађанским стварима у Одељењу за међународну правну помоћ у грађанским стварима-Сектор за нормативне послове и међународну сарадњу утврђено под редним бројем 20. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству правде, број: 110-00-35/2008 и број:110-00-43/2008-136 од 22.10.2008.године, а почев од 07.11.2008. године; тачком 2. диспозитива решења утврђује се да ће се плата тужиоца и даље исплаћивати по основу решења број: 112-01-863/2008-13 од 01.08.2008. године, којим је утврђено звање и висина коефицијента за тужиоца.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да је тужба неблаговремена.

Из списа предмета туженог органа Жалбене комисије Владе Републике Србије, несумњиво произлази да је тужилац оспорено решење Жалбене комисије Владе Републике Србије број: 112-01-374/2008-01 од 08.12.2008. године, чија се законитост оцењује у овом предмету, лично примио дана 19.12.2008. године и пријем потврдио својим потписом на оспореном решењу а да је први пут поднеском од 24.01.2012. године, поднетом Првом основном суду у Београду, који је прослеђен на надлежност Управном суду (како то произлази из списа предмета Првог основног суда у Београду), достављених у предмету Управног суда 22 У 7862/14 (2012), односно 22 У. 7779/16 (2014), у које је судија појединац извршио увид, оспорио законитост првостепеног решења на које је изјавио жалбу о којој се одлучује наведеним другостепеним решењем, које је решење тужилац оспорио поднеском од 18.06.2014. године, по налогу Управног суда за уређење поднеска од 06.06.2014. године.

Из изложеног несумњиво произлази да је тужбу против оспореног решења Жалбене комисије Владе Републике Србије број: 112-01-374/2008-01 од 08.12.2008. године, о коме суд одлучује у овом предмету, тужилац поднео по протеку рока од 30 дана прописаног одредбом члана 18. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09).

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредби члана 26. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.09.2017. године, 19. У. 9948/14

Судија
Гордана Џакула,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:
Против овог решења подносилац тужбе може изјавити приговор посебном већу Управног суда у року од 8 дана од дана достављања решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉД